

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ

Г-Н PHILIPPE LÉGER

представено на 21 септември 2006 година¹

1. С настоящия иск Комисията на Европейските общности иска от Съда да установи, че като не е взела всички необходими мерки за прилагане на член 12, параграф 1 от Директива 92/43/ЕИО² и като е запазила в сила разпоредби от своето законодателство, които са несъвместими с тези на член 12, параграф 1 и на член 16 от тази директива, Ирландия не е изпълнила вменените ѝ от същата директива задължения.

3. Видрата, всички видове китообразни, кожестата костенурка⁴, краставата жаба⁵, голяят охлюв от Kerry⁶ и всички видове прилепи са видове, включени в буква а) от приложение IV към Директива „Местообитания“. Изброените в това приложение животински видове са от интерес за Общността и се нуждаят от строго опазване.

4. Член 12 от Директива „Местообитания“ гласи, както следва:

I — Правна уредба

2. Директива „Местообитания“ има за основна цел да спомага за поддържането на биологичното разнообразие чрез запазването на естествените местообитания, както и на дивата фауна и флора на територията на държавите-членки, за която се прилага Договорът за Европейският съюз³.

„1. Държавите-членки вземат необходимите мерки за въвеждане на строга

1 — Език на оригиналния текст: френски.

2 — Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7, наричана по-нататък „Директива „Местообитания“).

3 — Вж. трето и четвърто съображение от Директива „Местообитания“.

4 — Кожестата костенурка е дълга около 1,50 m и тежи между 300 и 400 kg, което ще рече, че е най-голямата морска костенурка. За разлика от другите костенурки, тя няма пластинки на броня, а псевдочерупка, разделена на седем дълги гънки и образувана от мастен слой, което ѝ позволява да издържа в студени води с температура от 5 °C.

5 — Краставата жаба (*Bufo calamita*) е жаба с произход от областите на дюните в Северна Европа. В зряла възраст тя достига от 60 до 70 mm дължина. Различава се от обикновената жаба с жълта гръбначна линия, която стига до върха на главата.

6 — Голяят охлюв от Kerry (*Geomalacus maculosus*) е смятан за единствения гол охлюв, способен да се навива около себе си във формата на топка. Той се храни предимно с лишеи, които намира върху скалите или стъблата на дърветата.

система за опазване на животинските видове, посочени в приложение IV, буква а), в техните естествени райони на разпространение, като се забраняват:

- а) всички форми на умишлено залавяне или убиване на взети от природата екземпляри от тези видове;
- б) умишлено обезпокояване на тези видове, особено през периодите на размножаване, отглеждане на малките, презимуване и миграция;
- в) умишлено унищожаване или вземане на яйца от природата;
- г) всяко повреждане или унищожаване на места за размножаване или почивка.

2. За тези видове държавите-членки забраняват държането, транспортирането, търговията или размяната и предлагането за продажба или за размяна на екземпляри, взети от природата, с изключение на взетите законно преди началото на прилагане на настоящата директива.

3. Забраните, предвидени в параграф 1, букви а) и б) и в параграф 2, се прилагат за всички стадии от живота на животните, за които се прилага настоящата директива.

4. Държавите-членки установяват система за мониторинг на неумишлено залавяне или убиване на животинските видове, посочени в буква а) от приложение IV. В светлината на събраната информация държавите-членки предприемат по-нататъшни мерки за изследване и запазване, които са необходими, за да гарантират, че неумишленото залавяне или неумишленото убиване няма да имат отрицателно въздействие върху съответните видове.“ [неофициален превод]

5. Член 13 от Директива „Местообитания“ също налага строго опазване на растителните видове, изброени в буква б) от приложение IV, като се забранява:

- „а) умишленото бране, събиране, рязане, изкореняване или унищожаване на екземпляри от тези растителни видове в областите на естественото им разпространение в природата;
- б) държането, транспортирането, търговията и предлагането за продажба или размяна на екземпляри от тези

растения, взети от природата, с изключение на екземплярите, взети законно преди началото на прилагане на настоящата директива.“ [неофициален превод]

императивни съображения от значим обществен интерес, включително и такива от социален или стопански характер, или с изключително важни положителни последици за околната среда;

6. Член 16, параграф 1 от Директива „Местообитания“ гласи:

„В случай че няма друго задоволително решение и при условие че дерогацията няма вредно въздействие върху запазването на популациите от засегнатия вид в областта на естественото им разпространение на задоволително равнище, държавите-членки могат да предоставят дерогация от разпоредбите на членове 12, 13 и 14 и от член 15, букви а) и б):

а) с цел защита на представителите на дивата флора и фауна и за запазване на естествените местообитания;

б) за предпазване от сериозно увреждане, особено на селскостопански култури, добитък, както и гори, риболовни райони, води и други форми на собственост;

в) в интерес на общественото здраве и безопасност или поради други

г) за целите на изследването и обучението при заселване или повторно въвеждане на видове и на необходимата за тази цел селекция, включително и изкуственото размножаване на растения;

д) за разрешаването при строг контрол, селективно и в ограничен размер, на залавяне или задържане на определен брой екземпляри от растителни или животински видове по приложение IV, посочени от компетентните национални органи.“ [неофициален превод]

7. Член 16, параграф 2 от Директива „Местообитания“ предвижда, че когато се възползват от член 16, параграф 1 от тази директива, държавите-членки на всеки две години изпращат на Комисията доклад относно направените дерогации. Комисията приема становище по тези дерогации в срок от дванадесет месеца след получаване на доклада и информира за него комитета, който я подпомага.

8. Член 16, параграф 3 от същата директива посочва данните, които трябва да се съдържат в доклада.

член 16 от Директива „Местообитания“. Затова тя отправя покана до Ирландия да представи съображенията си в това отношение.

9. Директива „Местообитания“ влиза в сила на 21 май 1994 г.

11. С писмо от 20 декември 2002 г. ирландските власти признават, че специфичните разпоредби на ирландското законодателство, предназначени да транспортират член 12, параграф 2 и член 13 от Директива „Местообитания“, се ограничават до видовете по букви а) и б) от приложение IV към тази директива, които се срещат на ирландска територия. Те обръщат внимание на Комисията за съществуването на оправомощаващи разпоредби в ирландското законодателство, които при необходимост позволяват да се разшири строгата система за опазване, изисквана от член 12, параграф 2 и член 13 от същата директива.

II — Процедура, предхождаща съдебното производство

10. На 18 октомври 2002 г. Комисията установява множество пропуски в транспонирането на Директива „Местообитания“ в ирландското законодателство. На първо място, Ирландия пропуснала да разпростре транспонирането на член 12, параграф 2 и на член 13 по отношение на видовете, описани в приложение IV към Директива „Местообитания“, които не се срещат в естествена среда в Ирландия. На второ място, Ирландия не приела специфични мерки, предназначени да създадат строга система за опазване на животинските видове, включени в буква а) от приложение IV към Директива „Местообитания“ съгласно изискването на член 12, параграф 1 от тази директива. На трето място, Ирландия не създаде система за контрол на уваянията и случайното причиняване на смърт на животинските видове, включени в буква а) от приложение IV към Директива „Местообитания“ съгласно изискването на член 12, параграф 4 от тази директива. На последно място, Комисията констатира съществуването в ирландското законодателство на разпоредби, които са в противоречие както с член 12, така и с

12. Освен това ирландските власти приемат серия от мерки, предназначени да приложат ефикасно строгата система за опазване на животинските видове, включени в буква а) от приложение IV към Директива „Местообитания“ в съответствие с член 12, параграф 1 от тази директива.

13. Като преценява отговора на Ирландия за незадоволителен, Комисията ѝ изпраща с писмо от 11 юли 2003 г. мотивирано становище, с което повтаря забележките си от своето уведомително писмо. Комисията подканва Ирландия да предприеме необходимите мерки, за да се съобрази с

мотивираното становище в срок от два месеца, считано от датата на получаването му.

14. На 12 септември 2003 г. Ирландия отговаря на мотивираното становище, като уведомява Комисията, че е било предложено член 12, параграф 2 и член 13, параграф 1, буква б) от Директива „Местообитания“ да се прилагат за всички видове, включени в букви а) и б) от приложение IV към тази директива, чрез приемане на подзаконовни нормативни актове. Тя отбелязва също, че отхвърля тълкуването на Комисията, според което в ирландското законодателство неправилно били транспорнирани членове 12 и 16 от Директива „Местообитания“. Освен това Ирландия изпраща план за опазване от 2002 г. относно краставата жаба и уведомява Комисията за контролните механизми и инициативи, предприети от нея в тази област, що се отнася до този вид, видовете прилепи, видрата и кожестата костенурка. Ирландия уточнява, че данните относно голия охлюв от Kеггу и китообразните трябва да пристигнат скоро.

15. На 8 януари 2004 г. тя изпраща на Комисията допълнителни сведения относно мотивираното становище. Тя отбелязва, че в процес на изработване били четири плана за действие по вид (наричани по-нататък „ПДВ“), съответно относно един бозайник, една птица, една риба и едно растение, които трябвало да бъдат завършени през м. март 2004 г., и на

тази основа да бъдат изготвени ПДВ относно видрата, видовете прилепи, краставата жаба, голия охлюв от Kеггу и папрата Killarney Fern⁷, чиито ПДВ трябвало вероятно да бъдат завършени през м. септември 2005 г. Що се отнася до китообразните, Ирландия отбелязва, че тези видове предизвикват особени затруднения и че току-що са започнали изследвания за намирането на най-добрите начини за защита на тези видове в ирландски води.

16. Тъй като намира, че даденият отговор не ѝ позволява да направи извода, че Ирландия се е съобразила със своите задължения по Директива „Местообитания“, Комисията решава да предяви настоящия иск.

III — Искът

17. В подкрепа на своя иск Комисията изтъква три твърдения за нарушения, както следва:

- непълно транспониране на член 12, параграф 2 и член 13 от Директива „Местообитания“ по отношение на

7 — Killarney Fern (*Trichomanes speciosum*) е многогодишна папрат, която има формата на тригълни вечнозелени листа с дължина от 10 до 30 cm, тъмнозелени, тънки, полупрозрачни и с тънко разчленени краища. Този вид, доста разпространен през изминалия век, днес е застрашен от изчезване.

видовете, които са посочени в приложение IV към тази директива и обикновено не се срещат в Ирландия,

IV — Съображения

A — По второто твърдение за нарушение

- липса на специфични мерки, предназначени да въведат ефикасното прилагане на строгата система за опазване съгласно изискванията на член 12, параграф 1 от същата директива;
- наличие на разпоредби в ирландското законодателство, които са несъвместими както с член 12, така и с член 16 от Директива „Местообитания“.

18. С оглед на дадените от Ирландия отговори Комисията счита, че ирландското право е вече съвместимо с член 12, параграф 2 и с член 13 от тази директива. Вследствие на това Комисията оттегля първото твърдение за нарушение от своето искане.

19. Поради това ще разгледам другите две твърдения за нарушение в реда, в който те са представени по-горе.

20. Уместно е в самото начало да се припомни, че в съответствие с член 249, трета алинея от Договора за ЕО директивата обвързва всяка държава-членка, до която е адресирана, по отношение на постигането на даден резултат, като оставя на националните власти свобода при избора на формата и средствата за въвеждане във вътрешното право на разглежданата директива. При все това, макар и съгласно трайната съдебна практика⁸ транспонирането във вътрешното право на дадена директива да не изисква задължително формалното и словесно възпроизвеждане на нейното съдържание и може да се удовлетвори с общ правен контекст, това е при условие че той ефективно осигурява пълноценното прилагане на директивата по достатъчно ясен и точен начин.

21. В това отношение е важно във всеки отделен случай да се определи естеството на предвидената с дадена директива разпоредба, до която се отнася искът за

⁸ — Вж. по-специално Решение от 9 април 1987 г. по дело Комисия/Италия (363/85, Recueil, стр. 1733, точка 7); Решение от 30 май 1991 г. по дело Комисия/Германия (С-361/88, Recueil, стр. I-2567, точка 15) и Решение от 20 октомври 2005 г. по дело Комисия/Обединено кралство (С-6/04, Recueil, стр. I-9017, точка 21).

установяване на неизпълнение на задължения, за да се определи обхватът на задълженията, възложени на държавите-членки⁹.

22. От четвърто и единадесето съображение от Директива „Местообитания“ следва, че застрашените видове и местообитания са част от природното наследство на Общността и че предприемането на мерки, имащи за цел насърчаване опазването на приоритетни естествени местообитания и приоритетни видове от интерес за Общността, се вменява в задължение на всички държави-членки. В този смисъл Съдът се е произнесъл, че що се отнася до споменатата директива, и по-точно относно член 12, параграф 1 от нея, точността на транспонирането е от особена важност в случай като конкретния, когато управлението на общото наследство е поверено на държавите-членки за съответната им територия¹⁰.

23. От това следва, че в рамките на Директива „Местообитания“, която установява сложни и технически правила в областта на екологичното право, държавите-членки имат особената отговорност да гарантират законодателство им, предназначено да осигури транспонирането на тази директива, да бъде ясно и точно¹¹.

9 — Решение от 26 юни 2003 г. по дело Комисия/Франция (С-233/00, Recueil, стр. I-6625, точка 77).

10 — Вж. по-специално Решение по дело Комисия/Обединено кралство, посочено по-горе (точка 25), и Решение от 10 януари 2006 г. по дело Комисия/Германия (С-98/03, Recueil, стр. I-53, точка 59).

11 — Вж. Решение по дело Комисия/Обединено кралство, посочено по-горе (точка 26) и Решение от 10 януари 2006 г. по дело Комисия/Германия, посочено по-горе (точка 60).

24. Транспонирането по-специално на член 12, параграф 1 от тази директива налага на държавите-членки не само приемането на цялостна законодателна рамка, но и прилагането на конкретни и специфични мерки за опазване¹². Съдът се е произнесъл и че една строга система за опазване по смисъла на посочения член 12, параграф 1 предполага приемането на последователни и съгласувани мерки с превантивен характер¹³.

25. Съгласно член 2, параграфи 1 и 2 от Директива „Местообитания“ предназначения да транспонират член 12, параграф 1 от тази директива мерки имат за цел да запазят биологичното разнообразие чрез поддържане или възстановяване в благоприятно състояние на запазване на естествените местообитания и видовете от дивата фауна и флора от интерес за Общността.

26. Съгласно член 1, букви д) и и) от същата директива „състоянието на запазване“ се счита за „благоприятно“, когато „естественият район на разпространение [на местообитанието], както и площта, която то покрива в този район, са постоянни или се разширяват“ [неофициален превод] и когато „данните относно динамиката на популацията на въпросния вид показват, че този вид продължава и е

12 — Решение от 30 януари 2002 г. по дело Комисия/Гърция (С-103/00, Recueil, стр. I-1147, точки 34—39).

13 — Решение от 16 март 2006 г. по дело Комисия/Гърция (С-518/04, Recueil, стр. I-42, точка 16).

в състояние да продължи в дългосрочен аспект да представява жизнеспособен елемент от естествените местообитания, към които принадлежи.“

бъде обект на детайлно, ясно и точно транспониране“¹⁵.

27. По мое мнение поддържането в благоприятно състояние на запазване на естествените местообитания и видове, посочени в приложение IV към Директива „Местообитания“, изисква въвеждането на засилени мерки за проверка и наблюдение. Всъщност аз съм на мнение, че като изготвя списък на видовете, които да се ползват от строго опазване, общностният законодател възнамерява да ги отличи от другите видове на дивата фауна и флора именно защото видовете, включени в приложение IV към тази директива, и техните естествени местообитания са по-уязвими¹⁴.

29. В настоящия случай е несъмнено, че на територията на Ирландия са разпространени много от видовете, включени в приложение IV към Директива „Местообитания“. Безспорно е, че най-многобройни от гледна точка на популация и райони на разпространение са прилепите и китообразните, всички видове на които са защитени от това приложение IV. Другите видове, включени в споменатото приложение IV, които са разпространени в Ирландия, са видрата, краставата жаба, кожата костенурка и голият охлюв от Kerry.

28. По-нататък, аз смятам, че предпоставка за строго опазване на видовете, изброени в приложение IV, е преди всичко доброто познаване на всеки вид, на неговите места за почивка и за възпроизвеждане или пък на възможните заплахи, на които той е подложен. Това според мен предполага дългосрочно наблюдение на въпросните видове. Съдът впрочем се е произнесъл с решението си по дело Комисия/Обединено кралство, посочено по-горе, че „задължението за наблюдение [по член 11 от Директива „Местообитания“] е от съществено значение за полезното действие на [посочената директива] и че тя трябва да

30. Предвид тези съображения, следва да се прецени основателността на второто твърдение за нарушение, изведено от липсата на специфични мерки, предназначени ефективно да въведат строгата система за опазване съгласно изискванията на член 12, параграф 1 от Директива „Местообитания“.

31. В подкрепа на това твърдение за нарушение Комисията изтъква седем довода.

14 — Вж. петнадесето съображение от Директива „Местообитания“.

15 — Точка 65 от решението.

1. По първия довод

32. Комисията упреква Ирландия, че не е въвела строга система за опазване съобразно член 12 от Директива „Местообитания“ относно кожестата костенурка и голия охлюв от Kerry, тъй като двата вида не са включени в първата таблица към ирландския European Communities (Natural Habitats) Regulations, 1997.

33. По този първи довод Комисията отбелязва, че е удовлетворена от дадения от Ирландия отговор, що се отнася до кожестата костенурка и голия охлюв от Kerry. Смятам, че поради това не е необходимо да се преценява основателността на този довод.

2. По втория довод

34. Комисията изтъква съществуването на успоредна система за дерогация по смисъла на ирландския Закон за дивата фауна и флора от 1976 г., изменен със Закона за дивата флора и фауна от 2000 г. (наричан по-нататък „Wildlife Act 1976“), която компрометира приемането на специфични мерки, целящи ефикасното въвеждане на строгата система за опазване на видовете, включени в приложение IV към Директива „Местообитания“.

35. Тъй като този довод е формулиран по същия начин като третото твърдение за нарушение, аз считам, че е уместно да ги обединя и да преценя заедно тяхната основателност.

3. По третия довод

36. Според Комисията ПДВ, които представявали ефикасно средство за прилагане на член 12, параграф 1 от Директива „Местообитания“, все още не са завършени, с изключение на отнасящия се до краставата жаба. Специфичните мерки, предприети от Ирландия, като цяло били несвързани помежду си и непълни, поради което не могли да се смятат за строга система за опазване по смисъла на Директива „Местообитания“. Единствено положението с краставата жаба изглежда задоволително според Комисията.

37. Комисията поддържа, че изразът „е в ход на изпълнение“, използван от Ирландия, за да обоснове бъдещата публикация на други ПДВ, не предоставя никаква сигурност относно датата на публикуване и окончателния вид на бъдещите ПДВ.

38. Ирландия признава, че за видовете, посочени в буква а) от приложение IV към

Директива „Местообитания“, въпросните планове трябва също да бъдат изработени и публикувани. Тя уточнява също, че е в ход програма за публикуване на други ПДВ, предназначени да обхванат всички видове от споменатото приложение IV.

39. По подобие на Комисията, аз преценявам, че ПДВ е ефикасно средство, с което да се отговори на изискването за строго опазване, предвидено в член 12, параграф 1 от Директива „Местообитания“. Всъщност той предоставя важна информация за вида, за неговите местообитания, както и за местата му за почивка и размножаване, и формулира специфични препоръки, имащи за цел да осигурят добро запазване на въпросния вид.

40. Според мен изглежда, че изготвеният от Ирландия ПДВ за краставата жаба¹⁶ задоволява изискванията на посочения член 12, параграф 1. Той позволява да се изследват местата за размножаване на краставата жаба, както и да се създадат нови изкуствени блата, подходящи за вида. През 2004 г. започва изпълнението на програма за систематично наблюдение на местата за размножаване на този вид и нейният срок е продължен съответно за 2005 и 2006 г.

41. Що се отнася обаче до другите видове, включени в приложение IV към Директива „Местообитания“, Ирландия приз-

нава, че въпросните планове трябва да бъдат изготвени и публикувани, като уточнява, че е „в ход“ програма за публикуване на други ПДВ, които да обхванат всички видове, включени в посоченото приложение IV.

42. Достатъчно е да се припомни, че според трайната съдебна практика наличието на неизпълнение на задължения от държава-членка трябва да се преценява в зависимост от положението на държавата-членка към момента на изтичане на срока, определен в мотивираното становище¹⁷.

43. Тъй като за посочените в приложение IV към Директива „Местообитания“ видове съответните ПДВ не са изготвени до изтичането на срока, определен в мотивираното становище, тоест до 11 септември 2003 г., следва, че третият довод е основателен.

4. По четвъртия довод

44. Комисията счита, че наличието на мрежа от длъжностни лица, работещи на пълно работно време и натоварени с дейности по опазване на видовете, не доказва само по себе си, че са приети специфични мерки за ефикасно въвеж-

¹⁶ — Вж. точки 13 и 14 от писмената защита.

¹⁷ — Решение от 27 ноември 1990 г. по дело Комисия/Гърция (C-200/88, Recueil, стр. I-4299, точка 13) и Решение от 19 юни 2003 г. по дело Комисия/Франция (C-161/02, Recueil, стр. I-6567, точка 6).

дане на строгата система за опазване съгласно изискванията на член 12, параграф 1 от Директива „Местообитания“.

Комисията посочва за пример справочника за краставата жаба¹⁸, от който се вижда, че съответните власти „имат доста други задачи и отговарят за обширни пространства, и [...] че не им достига време да контролират систематично популациите на крастави жаби“.

45. По този пункт Ирландия не оспорва убедително становищата на Комисията.

46. Всъщност тя твърди, че нейните длъжностни лица са дейни и опазват по ефикасен начин видовете, и особено краставите жаби, като играят по този начин съществена роля в осигуряването на защитата на този вид. Освен това тя признава, че членовете на ирландската национална мрежа от пазачи и длъжностни лица, заети с опазването на природата, упражняват „пасивно наблюдение“, което тя оценява като ефикасно.

47. От материалите по делото следва¹⁹, че Ирландия се ограничава да твърди, че тези членове са наясно за състоянието на опазването на животинските видове и забелязват всяко значително изменение на равнището на опазване на даден вид.

18 — Вж. точка 53 от исквата молба.

19 — Вж. по-специално точки 16 и 23 от писмената защита.

48. Както видяхме преди това, Съдът се е произнесъл, че задължението за наблюдение на местообитанията и на видовете, включени в приложение IV към Директива „Местообитания“, е съществено за полезното действие на тази директива. Аз обаче считам, че липсата на време, за което се споменава в справочника, доказва, че човешките ресурси, предназначени за наблюдението и контрола на местообитанията и видовете, посочени в приложение IV, са недостатъчни, за да отговорят на изискванията за строго опазване по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива „Местообитания“. Според мен нищо в материалите по делото не показва нито че се извършва систематично и постоянно наблюдение на състоянието на опазване на местообитанията и видовете, нито че данните, които изхождат от упражняването от длъжностните лица пасивно наблюдение, са събрани и организирани по последователен начин, така че да удовлетворят изискването за строго опазване.

49. Вследствие на това считам, че и този довод е основателен.

5. По петия довод

50. Комисията упреква Ирландия, че не е извършвала систематично проучвания за въздействието върху видовете преди издаването на разрешение за проект за строеж или за премахване на строеж. Според Комисията оценките за въздействията върху околната среда (наричани по-нататък „ОВОС“), предприети в

съответствие с Директива 85/337/ЕИО²⁰, могат да бъдат полезни за властите с данните, които съдържат относно специфичните заплахи за местата за размножаване и почивка на видовете, включени в приложение IV към Директива „Местообитания“. Комисията обаче твърди, че не всички проекти са подложени на ОВОС.

51. Освен това, дори когато ОВОС са извършвани, ирландските власти са изисквали от строителния предприемач да представи данни относно защитените видове едва след одобряването на проекта, което е подкопало възможната полза от ОВОС като средство за събиране на информация.

52. Като пример Комисията се позовава на три проекта. Първо, тя твърди, че проектът за изграждане на хотел в имението Lough Rynn е бил подложен на ОВОС, доказваща отрицателните последици върху популациите на прилепи. Въпреки това ирландските власти не поискали никакви допълнителни данни, преди да дадат разрешението, и не направили никакво позоваване на задължението да се спазват условията по член 16 от Директива „Местообитания“. След това Комисията споменава проекта за околоръстен път на Ennis, който имал

за последица разрушаването на местата за кацане на малкия подкованос прилеп²¹. Накрая тя посочва прокарването на газопровод в залива Broadhaven, газовия проект на Corrib, който имал за последица смущаване на местата за почивка и размножаване на китообразните в тази област.

53. Що се отнася до проекта в имението Lough Rynn, Ирландия твърди, че Irish Planning Appeals Board (комисия с компетентност в областта на благоустройствени проекти, наричана по-нататък „Board“) е взела предвид всички елементи, представени от различните заинтересовани страни, и се е уверила, че Директива „Местообитания“ и Директива 85/337/ЕИО са били надлежно спазени, когато е издала разрешението, свързано с този проект.

54. Освен това Ирландия смята, че съветът на графство Leitrim, местен орган, е компетентен да разгледа адекватния характер на цялостното проучване на популацията на прилепи на това място, за да се произнесе по въпроса и да сключи споразумение с предприемача относно мерките за намаляване на вредностите. Това проучване щяло да бъде успешно приключено доста преди началото на проекта. Ирландия изтъква също, че в случай на несъобразяване със специфичните изисквания на всички свързани разпоредби даден местен орган по благоустройството може по собствена инициатива да се намеси, за поправи това.

20 — Директива на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 175, стр. 40).

21 — Малкият подкованос прилеп е прилеп, разпространен в Европа и Азия. Тънък на вид, той се отличава с подобен на подкова нос. Той е дълъг от 3,7 до 4,5 cm, с размах на крилете, който може да достигне 29,4 cm.

55. От материалите по делото следва²², че посоченият проект е одобрен от Board през 2002 г., въпреки че проучването, доказващо отрицателните последици за прилепите, се появява едва през 2004 г., а строителството е започнало през 2003 г.

56. Ирландия не оспорва изводите от цялостното проучване²³, представено от строителния предприемач през м. юни 2004 г. Това проучване, появило се след даването на разрешението, показва, че подновяването на някои сгради и отсичането на някои дървета чисто и просто ще доведат до изчезването на тези местообитания като места за почивка и размножаване. Тя подчертава също, че шумът и светлината с източник човешка дейност осезаемо ще засегнат видовете прилепи.

57. В съответствие с текста на член 12, параграф 1, буква г) от Директива „Местообитания“ аз мисля, че строителният проект в имението Lough Rynn не е можело да бъде разрешен от ирландските власти, поне не без валидна дерогация. В дадения случай не се спори по това, че споменатият проект не се ползва от дерогациите, предвидени в член 16 от тази директива.

58. Ирландия не оспорва убедително това твърдение за нарушение и само подчертава адекватния характер на цялостното проучване, разгледано от местните власти, и на работата на Board.

59. Освен това, що се отнася до околновръстния път на Ennis, от материалите по делото следва²⁴, че проектът е бил подложен на ОВОС, която е показала, че този околновръстен път би имал за последица унищожаването на местата за кацане на малкия подковонос прилеп. С оглед на изнесените от Комисията и неоспорени от Ирландия данни изглежда обаче, че ирландските власти са предоставили дерогацията едва на 7 юли 2004 г., доста след даденото разрешение на проекта за строеж. Нищо не подсказва, че по същото време, когато е издадено разрешението, ирландските власти са смятали за нужно да поискат валидна дерогация.

60. Същото се отнася и за газовия проект на Cogrib относно прокарането на газопровод в залива на Broadhaven. Не се спори, че в този залив се срещат много видове китообразни, защитавани от приложение IV към Директива „Местообитания“. За целите на изпълнението на този проект е било предвидено да се използват експлозиви. От писмото от 3 ноември 2003 г.²⁵, което Ирландия изпраща до Генерална дирекция „Околна среда“, следва обаче, че Marine Licence Vetting Committee (Комисия за контрол на морските разрешения) е признала отрицателното въздействие на шума върху китообразните, дъжащо се на

22 — Вж. по-специално приложения 6 и 7 към исквата молба.
23 — Вж. приложение 7 към исквата молба.

24 — Вж. приложение 10 към исквата молба.

25 — Вж. приложение D-8 към писмената защита.

използването на тези експлозиви. Умишленото използване на експлозиви в зона, населена с видове, защитени видове от приложение IV към директива „Местообитания“, противоречи на член 12, параграф 1, буква б) от тази директива. Въпреки това от писмото от 3 ноември 2003 г. ясно следва, че проектът е бил разрешен без дерогация на основание член 16 от посочената директива.

61. Оценка на проекта за околоръстния път на Ennis и на газовия проект на Corrib показват, че съществува значителен риск от смущаване на местата за почивка и размножаване на защитените видове. По-нататък, тази преценка се потвърждава от самия факт, че от една страна ирландските морски власти са сметнали за нужно да предвидят мерки за намаляване на вредностите за китообразните и така да „се сведе до минимум въздействието“, а от друга страна National Parks and Wildlife Service [Национална служба за парковете и дивата флора и фауна] (наричана по-нататък „NPWS“) задължава предприемача на проекта за околоръстния път на Ennis да вземе цяла поредица от мерки, целящи да осигурят местообитание за видовете прилепи.

62. Предвид съвкупността от тези данни смятам, че по отношение на проекта за имението Lough Rynn, проекта за околоръстния път на Ennis и газовия проект на Corrib доводът е основателен.

6. По шестия довод

63. Що се отнася до шестия довод, Комисията смята, че с изключение на малкия подковонос прилеп и на краставата жаба, ирландските власти не разполагат с необходимите данни относно някои видове, включени в буква а) от приложение IV към Директива „Местообитания“, техните места за почивка и размножаване, както и за възможните опасности, на които те са изложени.

64. На първо място, Комисията упреква Ирландия, че не е достатъчно добре информирана за видовете прилепи. Обявеното от Ирландия наблюдение, включващо обикаляне с автомобил на шест изучавани области, „car transect“, по естеството си било твърде ограничено и не позволявало да се открият местата за кацане. От друга страна, Комисията счита, че доводите на Ирландия, според които, от една страна, тази програма ще набави „своевременно“ съществени данни за тенденциите на популацията, а от друга страна, събирането на получените данни „е в състояние“ да продължи до края на 2005 г., не гарантира, че Ирландия със сигурност ще въведе подходяща строга система за опазване, отиваща по-далеч от настоящата пилотна програма. Не била посочена никаква точна дата за създаването на система за подходящо наблюдение.

65. На второ място, Комисията установява, че изследването, потвърждаващо наличието на видри на ирландска терито-

рия, значително предхожда влизането в сила на Директива „Местообитания“. Затова тя преценява, че не е възможно да се смята, че местата за почивка и размножаване на видрата понастоящем са обект на подходящо цялостно наблюдение. Обикновеното изявление, според което докладът от едно започнало през 2004 г. изследване е трябвало да бъде отложен за края на 2005 г., не било достатъчно, за да се установи със сигурност, че ще бъдат въведени система и програма за подходящо наблюдение.

66. На трето място, що се отнася до голия охлюв от Kerry, Комисията счита, че Ирландия не е доказала, че е въвела система за събиране на сравнителни данни, съизмерима по всички пунктове с тази, която съществува за краставата жаба. Пасивното наблюдение, извършвано от ирландските власти, и назначаването на биолог — специалист по безгръбначни, не давали никаква сигурност за редовното набавяне на данни от организирано по последователен и достоверен начин наблюдение относно наличието на голия охлюв от Kerry, за неговите места за почивка и размножаване и за възможните опасности, на които той може да бъде изложен.

67. На последно място, Комисията упреква Ирландия, че не е въвела цялостна, подходяща и постоянна програма за наблюдение за китообразните, която би позволила да се изгради строга система за опазване на този вид. Комисията е удовлетворена от дейната програма за наблюдение и от програмата за регистриране на китообразните по протежение на ирландските брегове от

доброволци, но смята, че тези програми не могат да се считат за програми за цялостно наблюдение.

68. По същия начин, макар да е удовлетворена от финансовата подкрепа на NPWS за проект за наблюдение на малки китообразни в залива Galway и от участието на NPWS в наблюдението на китообразните в залива Roaring Water, Комисията изтъква, че такива проекти и програми ad hoc не могли да представят система за цялостно наблюдение, тъй като са ограничени в географски план и тяхното дългосрочно съществуване не е гарантирано.

69. По-нататък, Комисията изтъква, че направено през 2005 г. изследване показва празноти в познанията за китообразните в ирландски води, докато действията на Ирландия са особено съществени за китообразните, предвид обширността на нейните морски и крайбрежни води и броя на населяващите ги видове. Комисията добавя, че средствата на NPWS са особено оскъдни, що се отнася до опазването на морската среда. Wildlife rangers (работещите на открито служители на

NPWS) имат задачи основно на сушата и не разполагат с никакво снаряжение или то е недостатъчно, нито пък притежават необходимия за плаване по море опит.

70. По шестия довод Ирландия признава, че пилотният проект за наблюдение на прилепите не замества по-детайлна работа по проследяване. Все пак тя преценява, че програмата „saig transect“ предоставя доста пълни данни относно наличието на някои видове прилепи и тяхното разпределение и че тази програма може още да се усъвършенства. Ирландия добавя, че споменатата програма е изминала стадия на пилотна програма и вече навлиза в своята трета година, както и че тя своевременно предоставя съществени данни за развитието на тези популации.

71. Освен това Ирландия постигнала споразумение с Bat Conservation Ireland, с цел да разшири базата данни относно местата за кацане. Бил предвиден договор за изготвянето до края на 2006 г. на база данни, която да систематизира познатите наблюдения на прилепите. Освен това Ирландия изтъква, че в края на 2005 г. се очаква доклад, съдържащ препоръките на експерт относно изискванията за наблюдение и мерките за опазване на прилепите.

72. Що се отнася до видрата, Ирландия твърди, че едно изследване на вида трябва да бъде завършено в края на 2005 г., а докладът от това изследване е предвиден за началото на 2006 г. Споменатото изследване нямало да бъде първото, а следвало две други предходни изследвания, извършени съответно през 1980/1981 г. и 1990/1991 г. Освен това радиопроследяването на видрите позволявало да се проведе подробно изследване на местата за почивка, както и на моделите на дневно поведение, на взаимодействията вътре в популациите и на придвижванията. Ирландия изтъква също, че ако се появят признаци за намаляване на вида, тя щяла да предприеме нови проучвания, за да се установи естеството на това намаляване и да се вземат необходимите мерки.

73. Ирландия изтъква също, че един експерт-биолог работи над изготвянето на ПДВ за голия охлюв от Kerry. Този ПДВ бил в напреднал стадий и потвърждавал, че видът продължава да се развива на местата, където неговото наличие е известно. Ирландия се надява споменатият ПДВ, който ще включи препоръките относно програма за наблюдение, да бъде публикуван през 2006 г.

74. Осъе веднъж припомням, че според трайната съдебна практика наличието на неизпълнение на задължение от държава-членка трябва да бъде преценявано в зависимост от положението на държава-членка в края на срока, предписан в мотивираното становище. При дадените обстоятелства този срок е изтекъл на 11 септември 2003 г.

75. Трябва да се констатира, че при изтичането на този срок все още не са били приети специфичните мерки за информация за целите на строгото опазване на видрата, на голия охлюв от Kerry и на видовете прилепи.

76. След това, от посоченото по-горе решение по делото Комисия/Обединеното кралство следва, че наблюдението на видовете трябва да е последователно и постоянно²⁶. Вследствие на това доводът на Ирландия, според който двете изследвания на видрата, направени през 1980/1981 г. и през 1990/1991 г., представляват доказателство за ангажимента на тази държава-членка да провежда наблюдението на този вид, не ни изглежда задоволителен. Всъщност изглежда, че от 1991 г. до 2005 г. не се е провело никакво последователно и постоянно изследване на вида. Освен това ангажиментът в случай на установяване на намаляването на популацията на видри да се предприемат нови изследвания не би удовлетворило изискванията на член 12, параграф 1 от Директива „Местообитания“. Строгата система за опазване по смисъла на същия член 12 предполага приемането на превантивни мерки²⁷. Следователно предприетите от държавите-членки мерки трябва да предотвратяват намаляването на защитените видове, а не да се предприемат едва след като намаляването е установено.

77. По отношение на китообразните Ирландия се позовава на поредица от

програми за наблюдение по ирландските брегове. Тя поддържа също, че тъй като докладът от 6 април 2005 г.²⁸ за изпълнението на Директива „Местообитания“ относно строгото опазване на видовете показва, че общностната политика все още е в своята фаза на изграждане, съществуващите мерки са достатъчни и удовлетворяват изискванията на тази директива.

78. По-нататък Ирландия поддържа, че от влизането в сила на Регламент (ЕО) № 812/2004²⁹ тя събира наблюденията върху приуловите на китообразни при някои риболовни дейности и ще представи равносметката за тези наблюдения в годишен доклад, предвиден за 1 юни 2006 г. Ирландия изтъква и факта, че Bord Iascaigh Mhara (Ирландски съвет за морски риболов) участва в проект с европейски мащаб, започнат през м. март 2004 г. и предназначен да намали приуловите на китообразни.

79. Тя се позовава и на решението за създаване на национална биологична база данни и на учредяването на National Biological Records Center, предназначен

26 — Точка 68 от решението.

27 — Вж. Решение от 16 март 2006 г. по дело Комисия/Гърция, посочено по-горе, точка 16.

28 — Доклад на експертна група, създадена от Комитет „Местообитания“, предназначена да подкрепя инициативите на държавите-членки във връзка с член 12 от Директива „Местообитания“, и по-специално във връзка с опазването на местата за почивка и размножаване.

29 — Регламент на Съвета от 26 април 2004 година за определяне на мерки относно приуловите на представители на разред китообразни в риболовните полета и за изменение на Регламент (ЕО) № 88/98 (ОВ L 150, стр. 12).

да бъде място за архивиране, предлагащо бази данни на изследователите и на лицата, желаещи да получат информация за разпределението на видовете.

80. За целите на строгото опазване на вида по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива „Местообитания“ Ирландия се позовава на програма за регистриране, която е в ход в естуара на Shannon, в залива Roaring Water и в района на островите Blasket, както и на проект за проследяване на малките китообразни в залива Galway и в залива Roaring Water. Ирландия се позовава и на изследването, извършено между 1999 г. и 2001 г. от Coastal & Marine Resources Centre³⁰.

81. През 1991 г. Ирландия признава, че ирландските води са били убежище на китове и делфините. Проведеното от Coastal & Marine Resources Centre изследване показва, че в ирландски води съществуват двадесет и един вида китообразни, между които и редки и застрашени видове като синият кит. Това изследване изтъква опасностите, на които са изложени китообразните, и по-специално земетръсните дейности, дължащи се на човешки дейности.

82. От това изследване е видно, че ще трябва да се извършват дейности по

изследване и анализ, по-специално с цел да се включат данните за китообразните към данните за риболова и за физическите и океанографски параметри, за да се позволи на ирландските власти да създадат един по-ефикасен инструмент за управление.

83. Освен това изследване на Irish Whale and Dolphin Group, направено през 2005 г., разкрива празнотите, засягащи познанията за китообразните в изключителната икономическа зона на Ирландия, и изтъква спешната необходимост от по-прецизни данни за разпределението и изобилието на китообразни в ирландски води, с цел именно да се съобрази с изискванията на Директива „Местообитания“³¹.

84. Предвид тези данни, доводът на Ирландия, съгласно който посочените по-горе дейности и изследвания доказват, че тя полага грижи за наблюдението и опазването в дългосрочен план на видовете китообразни, срещащи се в нейните териториални води, не може да се уважи. Всъщност ясно проличава, че програмите за наблюдение на китообразните са програми ad hoc, ограничени до някои географски зони. Ирландия не доказва, че китообразните се ползват от програма за цялостно, последователно и постоянно наблюдение.

30 — Вж. приложение D-5 от писмената защита.

31 — Вж. приложението към писмената реплика.

85. Освен това не би могъл да се приеме доводът на Ирландия, според който приносът към тълкуването на Директива „Местообитания“ относно строгото опазване на видовете³² показва, че общностната политика в тази област все още е в период на изграждане и това оправдавало нейното бездействие.

86. Всъщност документът за ориентация има за цел, както указва наименованието му, да ориентира държавите-членки при въвеждането на тяхното законодателство. Този документ в никакъв случай не поставя под въпрос обхвата на задължението, предвидено в член 12, параграф 1 от Директива „Местообитания“, която е в сила от 1994 г.

87. Вследствие на това считам, че шестият довод също е основателен.

7. По седмия довод

88. Комисията смята, че Ирландия не е доказала, че е въвела подходяща страте-

гия в отговор на познатите видове опасности, свързани с местата за размножаване и за почивка на видовете прилепи. Всъщност Комисията упреква Ирландия, че не е предприела оценка за такива проекти, които по общо правило не са предмет на ОВОС. Комисията поддържа, че прилепите са застрашени от дейностите по обработка на дървесина, по обновяване и по разрушаване.

89. Следва да се припомни, че според трайната съдебна практика на Съда, в рамките на процедура по неизпълнение на задължения от държава-членка по смисъла на член 226 ЕО Комисията е длъжна да установи съществуването на твърдяното неизпълнение, без да може да се основава на каквато и да е презумпция³³.

90. Затова в рамките на настоящия спор задължение на Комисията е да представи доказателството, че следваната от Ирландия практика по отношение на малките проекти като обработката на дървесина или дейностите по обновяване, за които не се налага ОВОС, нанася вреда на строгата система за опазване на видовете, включени в приложение IV към директива „Местообитания“.

33 — Вж. по-специално Решение от 25 май 1982 г. по дело Комисия/Нидерландия (96/81, Recueil, стр. 1791, точка 6) и Решение от 18 май 2006 г. по дело Комисия/Испания (C-221/04, Recueil, стр. 1-4515, точка 59).

32 — Вж. точка 77 от настоящото заключение.

91. Комисията само представя твърдения в подкрепа на своята теза, без да ги подкрепи с доказателства³⁴. Тя твърди по-специално, че „по нейна информация голям брой местни власти никога не са извършвали разследване относно прилепите, преди да предприемат ремонт на мостове“. Това твърдение не се доказва с никакви доказателства, като точни и подробни примери за извършените при такива условия работи.

92. Вследствие на това смятам, че седмият довод е неоснователен.

93. С оглед на всички тези елементи, взети в тяхната цялост, предлагам на Съда да установи, че като не е предприела специфичните мерки, предназначени да въведат ефикасно строгата система за опазване съгласно изискванията на член 12, параграф 1 от Директива „Местообитания“, Ирландия не е изпълнила задълженията си по тази директива.

Б — По третото твърдение за нарушение

94. Комисията изтъква съществуването на успореден режим на дерогации в

ирландското право, несъвместим с членове 12 и 16 от Директива „Местообитания“. Този успореден режим произтича от член 23, параграф 7 от Wildlife Act 1976, както и от член 42 от същия закон.

95. Предвид отговора, даден от Ирландия в нейната писмена защита, Комисията оттегля довода си относно член 42 от Wildlife Act 1976.

96. Комисията отбелязва в самото начало, че Ирландия е транспонирила член 12, параграф 1, буква г) от Директива „Местообитания“ в Регламент 23 от European Communities (Natural Habitats) Regulations от 1997 г., а член 16 от същата директива — в Регламент 25 от European Communities (Natural Habitats) Regulations от 1997 г., като формулировката е твърде сходна с текста на посочения член 16.

97. Комисията констатира обаче, че член 23, параграф 7, букви а), б) и с) от Wildlife Act 1976 въвежда освобождавания, които са приложими понастоящем и се отклонявали от изискванията на член 12, параграф 1, буква г) от Директива „Местообитания“, без да се зачитат условията по член 16 от тази директива. Напомняме също, че Wildlife Act 1976 е изменен през 2000 г. и се явява последващ акт спрямо влизането в сила на регламентите за транспониране на споменатата директива.

³⁴ — Вж. точка 62 от исквата молба и точка 35 от писмената реплика.

98. Съгласно член 23, параграф 7, букви а), б) и с) от Wildlife Act 1976 не съставлява нарушение деянието на лице, което по непредпазливост нарани или убие защитено диво животно при упражняване на дейност в областта на селското стопанство, риболова, аквакултурата, горското стопанство или извличането на торф, или обезпокои или унищожи място за размножаване на такова животно в рамките на посочените дейности, или по непредпазливост убие или нарани такова животно, или по непредпазливост унищожи или повреди мястото за размножаване или за почивка на такова животно при строителство на път, при всякакъв вид археологически или строителни дейности, при гражданско строителство, както и при всяко друго строителство и извършване на всяка друга предписана дейност или операция от такъв характер.

99. Въпреки че Ирландия е изменила своя закон, като добавя параграф 8 към член 23 от Wildlife Act 1976 и по този начин слага край на правното противоречие между този член и Регламент 25 от European Communities (Natural Habitats) Regulations от 1997 г., Комисията поддържа своето твърдение за нарушение, тъй като Регламент 3 от European Communities (Natural Habitats) Regulations от 2005 г., който добавя този нов параграф, е приет и нотифициран от Ирландия след изтичането на срока, предвиден в мотивираното становище.

100. Комисията поддържа, че преди влизането в сила на European Communities

(Natural Habitats) Regulations от 2005 г., освобождаванията, предвидени в член 23, параграф 7 от Wildlife Act 1976, са се прилагали за видовете, включени в буква а) от приложение IV към Директива „Местообитания“. Ирландия следователно се опира на този член за целите на дерогациите.

101. Според Комисията изглеждало, че дерогиращите разпоредби на Регламент 25 от European Communities (Natural Habitats) Regulations от 1997 г. никога не са били използвани във връзка с големи проекти като този за газопровода в Corrib или този в имението Lough Rynn. В доклада за дерогациите, предоставени по член 16 от Директива „Местообитания“, Комисията констатира също липсата на всякаква валидна дерогация, отнасяща се до случаите, обхванати от член 23, параграф 7 от Wildlife Act 1976.

102. Освен това Комисията преценява, че едновременното съществуване на тази паралелна система на дерогации поражда недопустимо объркване и правно съмнение, в нарушение на принципа на правната сигурност.

103. Ирландия смята, че Комисията се е заблудила относно действието на член 23, параграф 7 от Wildlife Act 1976. Всъщност според Ирландия разпоредбите на тази раздел засягат само хипотезата на преследване по силата на член 23, параграф 5 от същия закон, а не съгласно European Communities (Natural Habitats) Regulations от 1997 г. С цел да се отстрани всякакво двусмислие, Ирландия е направила необходимите изменения на тази правна уредба, за да подчертае ясното разграничение между правния режим по член 23, параграф 7 от Wildlife Act 1976 и режима по Регламенти 23 и 25 от European Communities (Natural Habitats) Regulations от 1997 г. Член 23, параграф 8 от Wildlife Act 1976 изрично предвижда, че предвидените в параграф 7 дерогации не се прилагат за видовете, посочени в буква а) от приложение IV към Директива „Местообитания“.

104. Следва още веднъж да се припомни, че според трайната съдебна практика наличието на неизпълнение на задължения от държава-членка трябва да се преценява в зависимост от положението на държавата-членка към момента на изтичане на срока, определен в мотивираното становище, и че направените изменения след това не би могло да се вземат предвид от Съда³⁵. В конкретния случай внесеното от Ирландия изменение е станало през 2005 г., тоест след изтичането на срока, определен в мотивираното становище. Следователно не може да се държи сметка за споменатото изменение.

105. Установявам, че член 23, параграф 7, букви b) и c) от Wildlife Act 1976 предвижда, че определени умишлени или неумишлени действия, които обезпокояват или унищожават места за размножаване, и определени действия, които неумишлено унищожават или повреждат места за размножаване и почивка на дивите видове, не представляват нарушение. Член 12, параграф 1, буква г) от Директива „Местообитания“ обаче забранява тези действия, независимо дали са умишлени или не, за видовете от приложение IV към тази директива³⁶.

106. От представения от Ирландия доклад относно предоставените по член 16 от Директива „Местообитания“ дерогации е видно, че ирландските власти се основават на член 23 от Wildlife Act 1976 за целите на дерогациите от строгото опазване за видовете прилепи, за краставата жаба и за някои видове делфини и китове³⁷.

107. Следователно доводът на Ирландия, според който член 23, параграф 7 от Wildlife Act 1976 се отнася само до хипотезата за предвиденото с параграф 5 от същия закон преследване, не може да бъде уважен. Трябва да се констатира, че съществува паралелен режим на дерогации, приет през 2000 г., който е несъвместим с членове 12 и 16 от Директива „Местообитания“.

35 — Решение от 17 януари 2002 г. по дело Комисия/Ирландия (C-394/00, Recueil, стр. I-581, точка 12) и Решение от 20 юни 2002 г. по дело Комисия/Люксембург (C-299/01, Recueil, стр. I-5899, точка 11).

36 — Решение по дело Комисия/Обединено кралство, посочено по-горе, точки 73—79.

37 — Вж. приложение 8 към исквата молба.

108. С оглед на всички изложени по-горе съображения предлагам на Съда да установи, че като е оставила в сила разпоредби на ирландското законодателство, които не са съвместими с тези на член 12, параграф 1, буква г) и член 16 от Директива „Местообитания“, Ирландия не е изпълнила задълженията си по тази директива.

109. Тъй като твърденията за нарушения са обявени за основателни, съобразно исканията на Комисията и съгласно член 69, параграф 2, първа алинея от Процедурния правилник Ирландия следва да се осъди да заплати съдебните разноски.

V — Заключение

110. С оглед на изложените по-горе съображения предлагам на Съда:

- 1) да установи, че като не е предприела специфичните мерки, предназначени за ефикасното прилагане на строгата система за опазване, изисквана от член 12, параграф 1 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, с изключение на мерките относно кожестата костенурка и краставата жаба, и на мерките, предназначени да отговорят на опасностите, на които са изложени прилепите, и че

като е оставила в сила разпоредби от ирландското законодателство, които не са съвместими с разпоредбите на член 12, параграф 1, буква г) и член 16 от Директива 92/43, Ирландия не е изпълнила задълженията си по тази директива;

- 2) да се осъди Ирландия да заплати съдебните разноски.